

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL CLUJ
SECȚIA COMERCIALĂ, DE CONTENCIOS
ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
Dosar nr. [REDACTAT]

1855/2009

DECIZIA CIVILĂ NR. [REDACTAT]
Ședința publică din [REDACTAT]
Instanța constituită din:
PREȘEDINTE [REDACTAT]
JUDECĂTOR [REDACTAT]
JUDECĂTOR [REDACTAT]
GREFIER [REDACTAT]

S-a luat în examinare recursul declarat de reclamanta [REDACTAT] BISTRIȚA, împotriva sentinței civile nr. [REDACTAT] din [REDACTAT] pronunțată în dosarul nr. [REDACTAT] al Tribunalului Bistrița-Năsăud, în contradictoriu cu intimații DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE BISTRIȚA NĂSĂUD, DIRECȚIA JUDEȚEANĂ PENTRU ACCIZE ȘI OPERAȚIUNI VAMALE ARAD și NASTASE DUMITRU, având ca obiect contestație act administrativ fiscal.

La apelul nominal făcut în cauză s-a prezentat pentru recurentă, consilier juridic [REDACTAT] lipsă fiind intimații.

Procedura este legal îndeplinită.

Recursul este timbrat cu 4 lei taxă judiciară de timbru și timbru judiciar de 0,3 lei.

S-a făcut referatul cauzei, după care se constată că, în data de 07.05.2009 s-a înregistrat la dosarul cauzei întâmpinare din partea D.G.F.P. Bistrița Năsăud, prin care s-a solicitat respingerea recursului ca nefondat.

Reprezentantul recurentei a depus la dosarul cauzei dovezile ce atestă achitarea taxelor de timbru pentru recursul promovat (f. 16) și a solicitat acordarea cuvântului pe fond, arătând că, nu mai are de formulat alte cereri în probațiune.

Curtea, în urma deliberării, constată că, nu mai sunt de invocat excepții prealabile sau de formulat alte cereri în probațiune, apreciază că, prezenta cauză este în stare de judecată, declară închisă faza probatorie și acordă cuvântul în dezbateri judiciare asupra recursului promovate în cauză

Reprezentantul recurentei a solicitat admiterea recursului, fără cheltuieli de judecată, în subsidiar admiterea cereri de chemare în garanție. A susținut că, nu datorează acele taxe vamale, România a aderat la Uniunea Europeană, că nu au prezentat acele înscrisuri și că unde legea nu distinge, nici cel care o aplică nu o poate face, mașina fiind deja înmatriculată într-un stat membru al Uniunii Europene.

CURTEA :

Asupra prezentului recurs, constată:

Prin sentința civilă nr. [REDACTAT] din data de [REDACTAT] pronunțată în dosarul nr. [REDACTAT] de Tribunalul Maramureș, a fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamanta [REDACTAT], în contradictoriu cu pârătele DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE A JUDEȚULUI BISTRIȚA-NĂSĂUD, și DIRECȚIA JUDEȚEANĂ PENTRU ACCIZE ȘI OPERAȚIUNI VAMALE, reprezentată de DIRECȚIA REGIONALĂ PENTRU ACCIZE ȘI OPERAȚIUNI VAMALE TIMIȘOARA, pentru anularea deciziei nr. [REDACTAT] emisă de D.G.F.P. Bistrița-Năsăud și a

deciziei nr. [REDACTED] pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal emisă de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Arad.

De asemenea, a fost admisă excepția admisibilității cererii de chemare în garanție formulată de pârâta DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE BISTRIȚA-NĂSĂUD și, în consecință s-a respins ca inadmisibilă cererea de chemare în garanție formulată de reclamanta [REDACTED] BISTRIȚA împotriva chematului în garanție [REDACTED].

Pentru a pronunța această hotărâre, prima instanță a reținut pe baza actelor și lucrărilor din dosar, următoarele:

În data de 16.12.2006 reclamanta [REDACTED] Bistrița, în calitate de principal obligat, a depus la Biroul Vamal Vârșan, jud. Arad, declarația vamală de tranzit [REDACTED] conform prevederilor de tranzit comun, pentru un autoturism marca Peugeot, acordându-se termenul de tranzit pentru data de 24.12.2006.

Împotriva deciziei de regularizare a formulat contestație petenta [REDACTED] (f.12-13 din dosarul fiscal), solicitând anularea acesteia, introducerea în cauză a numitului [REDACTED] în temeiul art. 181 din O.G. nr. 92/2003, apreciind că interesele juridice de natură fiscală ale acestuia vor fi afectate în urma deciziei de soluționare a contestației și de asemenea, s-a solicitat suspendarea judecării contestației pentru a solicita informații de la numitul [REDACTED] în legătură cu operațiunea de scoatere din țară a autovehiculului în discuție. Ulterior, petenta și-a precizat contestația (f.19-20 din dosarul fiscal) în sensul că solicită suspendarea judecării contestației numai în cazul în care se va decide introducerea în cauză a numitului [REDACTED] conform dispozițiilor art. 181 din O.G. nr. 92/2003, însă, prin decizia nr. [REDACTED] dată în dosar nr. [REDACTED] D.G.F.P. a județului Bistrița-Năsăud - Biroul de soluționare a contestațiilor, contestația a fost respinsă, ca neîntemeiată, în privința sumei totale de [REDACTED] lei, reprezentând taxe vamale ([REDACTED] lei), majorări de întârziere aferente taxelor vamale ([REDACTED] lei) taxă pe valoare adăugată ([REDACTED] lei) și majorări de întârziere aferente ([REDACTED] lei) și, pe cale de consecință au fost menținute în totalitate măsurile dispuse prin decizia de regularizare a situației nr. [REDACTED] încheiată de reprezentanții D.R.A.O.V. Arad.

În motivarea deciziei nr. [REDACTED] s-au reținut, în esență, următoarele: nu s-a acceptat cererea petentei [REDACTED] de introducere în procedura contestare a d-lui [REDACTED] întrucât interesele juridice de natură fiscală ale acestuia nu vor fi afectate prin emiterea deciziei (art. 182 alin. 1 Cod procedură fiscală); nu va fi analizat capătul de cerere al contestației privitor la suspendarea cauzei, deoarece prin precizarea contestației petenta a arătat că își menține cererea de suspendare doar în situația acceptării introducerii în cauză a numitului [REDACTED]; pe fond, contestație fiind apreciată ca neîntemeiată.

Referitor la netemeinicia contestației, decizia reține următoarele: operațiunea de tranzit a fost inițiată la data de 16.12.2006, astfel că trebuia finalizată potrivit reglementărilor Legii nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, H.G. nr. 707/2006 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României;

Potrivit art. 113 lit. a din Legea nr. 86/2006, regimul de tranzit permite transportul de la un birou vamal la alt birou vamal al mărfurilor străine, fără ca acestea să fie supuse drepturilor de import sau măsurilor de politică comercială; în speță, marfa străină, constând în autovehiculul Peugeot, se afla în tranzit fiind transportată pe cale Rutieră între Biroul Vârșand și Biroul vamal Târgoviște, iar petenta, în calitate de principal obligat și titular de tranzit, conform art. 115 alin. 1 din Legea nr. 86/2006, răspunde de prezentarea mărfurilor intacte la biroul de destinație în termenul prevăzut cu respectarea întocmai a măsurilor de marcare și sigilare adoptate de autoritatea vamală, precum și de respectarea dispozițiilor referitoare la

regimul de tranzit ; conform art. 114 alin. 1 din Legea nr. 86/2006, regimul de tranzit se încheie și obligațiile titularului se consideră îndeplinite când mărfurile plasate sub acest regim și documentele solicitate au fost prezentate biroului vamal de destinație, în concordanță cu dispozițiile regimului, dar, în cazul de față, s-a constatat că bunul tranzitat nu a fost prezentat la biroul vamal de destinație până la data de 214.12.2006 și astfel, este limpede că obligațiile titularului, adică ale principalului obligat, nu pot fi considerate îndeplinite; conform art. 226 din Legea nr. 86/2006, datoria vamală la import ia naștere și prin nerespectarea unei condiții care reglementează plasarea mărfurilor sub regimul respectiv, din momentul în care mărfurile au fost plasate sub regimul vamal în cauză, când se constată că ulterior că o condiție nu a fost îndeplinită, debitorul fiind persoana căreia i s-a cerut îndeplinirea și respectarea condițiilor care au reglementat plasarea mărfurilor sub acel regim.

Învederând aceste aspecte, decizia apreciază că nu pot fi acceptate motivele invocate de petentă în ce privește exceptarea de plata taxelor vamale intervenită după aderare, întrucât, așa cum s-a mai arătat, momentul nașterii datoriei vamale în astfel de cazuri este momentul în care mărfurile au fost plasate sub regimul vamal în cauză, adică, în cazul concret analizat, la data de 16.12.2006, deci înainte de aderare, iar pe de altă parte-trebuie reținut că din documentul de tranzit și celelalte acte din dosar, rezultă că la Biroul Vamal Vârșand a fost solicitat doar tranzitul autovehiculului nu și importul acestuia, or, potrivit legislației vamale preferențele tarifare se acordă doar la import. În același sens, s-a reținut că din cuprinsul referatului întocmit de către D.J.A.O.V. Arad rezultă că certificatul EUR 1 Nr. A1749902 nu a fost eliberat de autoritatea vamală belgiană, așa cum prevede art. 17 alin. 1 și 6 din Protocolul 4, casetă nr. 11 rezervată autorității vamale nu este completată, nu poartă ștampila și nici nu are înscrisă data eliberării.

Reclamanta susține că tranzitul desfășurat sub acoperirea MRN 06ROAR9600N0391268 a început la data de 16.12.2006 (data întocmirii declarației de tranzit) și a fost încheiat la data de 25.01.2008 (data la care s-a dispus de către autoritatea vamală încheierea din oficiu a operațiunii de tranzit, ceea ce înseamnă că sunt aplicabile disp. art. 660 alin. 3 din H.G. nr. 707/2006 și prevederile Tratatului de aderare a Bulgariei și României la Uniunea Europeană, și astfel nu datorează sumele menționate în actele administrativ fiscale atacate.

Analizând aceste susțineri ale reclamantei, instanța de fond a constatat că într-adevăr, operațiunea de tranzit a început la data de 16.12.2006, dar s-a încheiat la data de 24.12.2006, respectiv la termenul limită stabilit pentru finalizarea operațiunii de tranzit, așa cum reiese din declarația de tranzit vamal și decizia nr. 87/25.01.2008, dată până la care reclamanta avea obligația ca, potrivit art. 113 și art. 114 din Legea nr. 86/2006, să prezinte autovehiculul în discuție și documentele necesare la biroul vamal de destinație, însă reclamanta nu și-a îndeplinit această obligație.

În condițiile în care este vorba de o operațiune de tranzit începută și finalizată mai înainte de data aderării României la UE, respectiv 1.01.2007, instanța de fond a apreciat că nu sunt aplicabile în cauză prevederile art. 660 alin. 3 din H.G. nr. 707/2006 și ale Tratatului de aderare a Bulgariei și României la Uniunea Europeană, invocate în acțiunea reclamantei, și care privesc operațiunile de tranzit finalizate după data de 1 ianuarie 2007.

În consecință, instanța a constatat că atât decizia nr. [redacted] emisă de D.G.F.P. Bistrița-Năsăud, cât și decizia nr. [redacted] emisă de D.J.A.O.V. Arad, sunt legale și temeinice.

Pentru considerente mai sus arătate, acțiunea reclamantei s-a găsit, ca neîntemeiată, instanța de fond respingând-o ca atare și cum excepția inadmisibilității cererii de chemare în garanție, ridicată de pârâta D.G.F.P. Bistrița-Năsăud a fost

apreciată ca fiind întemeiată, pe cale de consecință, cererea de chemare în garanție formulată de reclamantă a fost respinsă ca inadmisibilă.

Împotriva acestei hotărâri a formulat recurs, în termenul legal, reclamanta [REDACTED], solicitând admiterea lui și, în principal, modificarea sentinței atacate, în sensul anulării deciziei nr. [REDACTED] privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal, iar în subsidiar, obligarea chematului în garanție la plata sumei de [REDACTED] lei reprezentând datorie vamală și accesoriile acesteia.

Dezvoltându-și motivele de recurs bazate pe dispozițiile art. 304 pct. 9 C.pr.civ., reclamanta-recurentă a considerat, în esență, că sentința primei instanțe este nelegală și netemeinică fiind dată cu aplicarea greșită a legii, deoarece odată cu aderarea României la Uniunea României, potrivit dispozițiile art. 660 alin. 3 din H.G. nr. 706/2006 operațiunile pentru care s-au depus declarații vamale sub regimul prevăzut în reglementările vamale anterioare aderării se încheie potrivit prev. cuprinse în Tratatul de aderare aprobat prin Legea nr. 157/2005, așa încât începând cu data de 01.01.2007 mărfurile comunitare sun exceptate de la plata taxelor vamale.

Deși tranzitul vamal s-a desfășurat la data de 16 decembrie 2006, el a fost încheiat la data de 25 ianuarie 2008 din oficiu de autoritățile vamale, așa încât nu se mai datorează taxele vamale.

În referire la petitul subsidiar, au fost aduse critici față de modul în care s-a rezolvat cererea de chemare în garanție, considerându-se că aceasta este inadmisibilă și în regim reglementat de Legea nr. 554/2004 atunci când temeiul juridic este diferit.

La rândul său, pârâta-intimată DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE BISTRIȚA-NĂSĂUD a formulat întâmpinare solicitând respingerea recursului, considerând soluția primei instanțe legală și temeinică, achiesând la argumentația acesteia.

Recursul declarat în cauză nu este întemeiat.

Astfel, examinând actele și lucrările dosarului din perspectiva motivelor de recurs, a apărărilor din întâmpinare, a disp. art. 304 pct. 9 și art. 304¹ C.pr.civ., în referire la art. 20 din Legea nr. 554/2004, modificată și completată precum și a prevederilor legale incidente, Curtea reține următoarele:

La data de 16 decembrie 2006 [REDACTED] a întocmit, în calitate de comisionar vamal, declarația vamală de tranzit [REDACTED] având ca obiect un autoturism marca Peugeot, termenul acordat de autoritatea vamală pentru finalizarea acestui tranzit fiind stabilit la data de 24.12.2006.

Finalizarea acestui tranzit nu a fost făcută în termenul stabilit și cum din evidențele autorității vamale a reieșit că operațiunea de tranzit nu este încheiată, s-au efectuat cercetările necesare și la data de 25 ianuarie 2008 s-a încheiat tranzitul din oficiu, emițându-se decizia nr. 87 pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal, reținându-se în sarcina reclamantei obligația de plată a următoarelor sume: [REDACTED] lei taxe vamale și [REDACTED] lei majorări de întârziere pentru neplata T.V.A.-ului.

Împotriva acestei decizii reclamanta a formulat contestație însă prin decizia nr. [REDACTED] din [REDACTED] emisă de D.G.F.P. Bistrița-Năsăud, contestația a fost respinsă ca neîntemeiată.

Aționând în justiție la instanța de contencios-administrativ, reclamanta nu a avut câștig de cauză, actele administrativ-fiscale atacate fiind considerate legale prin sentința mai sus redata în cuprinsul considerentelor și care este apreciată ca legală și temeinică de instanța de control judiciar.

Invocând numai dispozițiile alin. 3 ale art. 660 din H.G. nr. 707/2006 dată pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României,

recurenta dă o interpretare proprie acestora, ignorând, totodată, dispozițiile art. 1 ale aceluiași articol, potrivit cărora „Operațiunile pentru care s-au depus declarații vamale sub regimul prevăzut în reglementările vamale anterioare prezentului regulament, se derulează și se încheie în conformitate cu acele reglementări”.

Așadar, este în afara oricărui dubiu că potrivit declarației de tranzit vamal, data limită pentru finalizarea operațiunii de tranzit a fost 24 aprilie 2006, iar sarcina îndeplinirii acesteia revenea reclamantei potrivit dispozițiilor legale în vigoare la acea dată, după cum corect a reținut și prima instanță.

Desigur neîndeplinirea acestei obligații la data și în condițiile impuse de legislația vamală aplicabilă situației date, a condus la demararea procedurilor de cercetare necesare pentru încheierea regimului vamal din oficiu, cu consecința regularizării situației, stabilirea datoriei vamale și a accesoriilor acesteia precum și persoana ce urmează a le suporta.

Prin urmare, încheierea tranzitului vamal din oficiu de organele vamale competente în anul 2008, după aderarea României la U.E., nu conduce la exonerarea de la plata datoriei vamale a titularului operațiunii vamale efectuate în anul 2006 și care trebuia finalizată de acesta în termenul acordat de autoritatea vamală, deoarece acestei operațiuni îi sunt aplicabile dispozițiile legale sub care aceasta s-a derulat.

Nici critica vizând rezolvarea cererii de chemare în garanție nu poate fi primită, reglementările speciale în domeniul vamal fiind incidente în cauză, iar prima instanță a supus această cerere exigențelor unui litigiu de contencios-administrativ fiscal, în care aceste cereri sunt admisibile doar în situațiile prev. de art. 16 din Legea nr. 554/2004 modificată și completată.

Așa fiind, cum hotărârea primei instanțe este legală și temeinică în totalitate, iar motivele de recurs nu au fost găsite întemeiate, având în vedere și dispozițiile art. 312 alin. 1 teza a II-a C.pr.civ., în referire la art. 20 din Legea nr. 554/2004, prezentul recurs urmează a fi respins, cu consecința menținerii în întregime a hotărârii atacate.

PENTRU ACESTE MOTIVE
IN NUMELE LEGII
DECIDE:

Respinge recursul declarat de reclamanta [redacted] cu sediul în [redacted], str. [redacted], nr. [redacted] jud. Bistrița-Năsăud, prin reprezentanții săi, împotriva sentinței civile nr. 975/CA din 16 decembrie 2008 pronunțată în dosarul nr. [redacted] al Tribunalului Bistrița Năsăud, pe care o menține în întregime.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată în ședința publică din 01 iunie 2009.

PREȘEDINTE,

JUDECĂTORI,

GREȘIER,

Red. [redacted]
Dact. [redacted] /2 ex./01.07.2009.
Jud.fond [redacted]

